

Midnattsropet

Nr 16 - 1975 - årg. 15 - pris kr 1: 80

Maranata • Du vår Herre kom!

**Vad är illegalt
inför Jesu tillkommelse?** sid. 8—9

Evangelium

som ett ljus
i mitt mörker

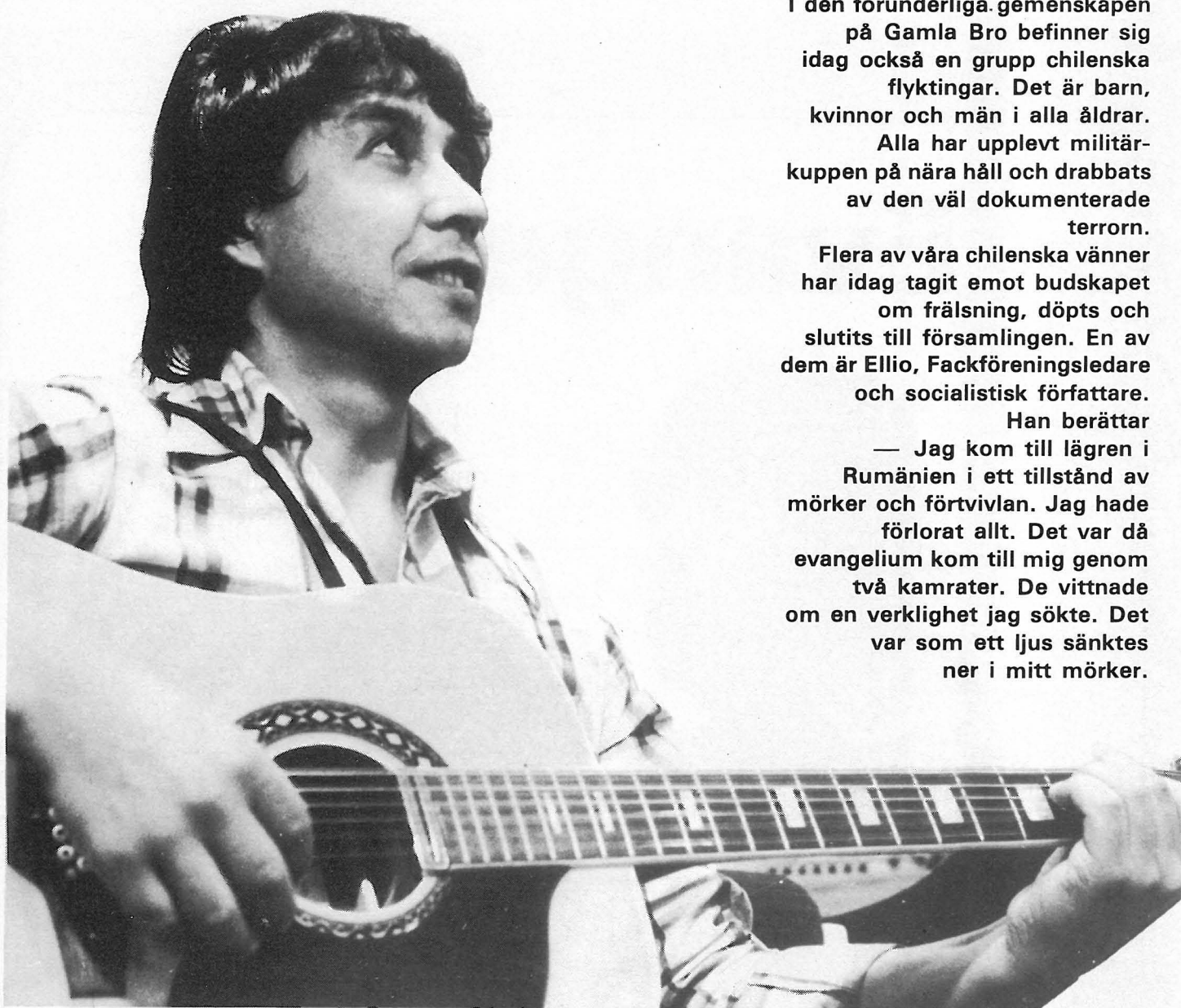
Chilensk flykting vittnar
på sid. 2—3

Evangelium –

som ett ljus sänktes ner
i mitt mörker

Intervju och
Foto: Lars Andersson

I den förunderliga gemenskapen på Gamla Bro befinner sig idag också en grupp chilenska flyktingar. Det är barn, kvinnor och män i alla åldrar. Alla har upplevt militärkuppen på nära håll och drabbats av den väl dokumenterade terrorn.

Flera av våra chilenska vänner har idag tagit emot budskapet om frälsning, döpts och slutits till församlingen. En av dem är Ellio, Fackföreningsledare och socialistisk författare.

Han berättar
— Jag kom till lägren i Rumänien i ett tillstånd av mörker och förtvivlan. Jag hade förlorat allt. Det var då evangelium kom till mig genom två kamrater. De vittnade om en verklighet jag sökte. Det var som ett ljus sänktes ner i mitt mörker.

Tisdagen den 11 september för exakt två år sedan slog kuppgeneralerna skoningslöst till mot presidentpalatset i Santiago de Chile.

Efter en mycket kort strid var makten i händerna på det militära ledarskiktet i landet. Presidenten var död och "segern" kablades över de juntaockuperade massmedierna.

På eftermiddagen proklamerades utgångsförbud och att röra sig på gatorna var det samma som döden. Ögonvittnen berättade att endast en och annan ambulans eller lastbilar fyllda med fångar synes. Skottlossning hördes från arbetarkvarteren som ännu inte givit upp.

Idag vet vi att tusentals människor torterades eller sköts ihjäl under kuppens första, oerhört blodiga dygn.

Överallt låg sårade

På ett fabriksgolv strax utanför Santiago satt Ello, en ung man som vi skall möta här i ett kort samtal.

— Det rådde en fruktansvärd stämning i den stora fabrikshallen. Arbetarna hade till en början bjudit motstånd men tvingats tillbaka av soldaterna. Överallt låg sårade kamrater. En hade dödats av en granat, en annan förblödde vid min sida. Fem arbetare dog utan att jag hade en möjlighet att ingripa.

— Jag vägrade först tro att mänskligheten var mäktig sådan grymhet.

— Trots pressen höll jag mig lugn. Eftersom jag var facklig ledare vid fem fabriker var jag ett naturligt byte för juntan. Flera av mina fackliga kolleger dödades omedelbart.

Det är alltså Ello, 27, som berättar. Sedan några månader bor han tillsammans med en ganska stor grupp chilenska flyktingar på Gamla Bro. Liksom Ello har också de flesta tagit emot Kristus till frälsning, döpts och slutits till församlingen.

Jag minns mycket väl när den första gruppen kom till Gamla Bro. Det var en söndagsförmiddag. Nere i Brosalen pågick mötet. Jag hade jour i serveringen och stod fullt upptagen med grytorna. I den söndagstysta matsalen uppenbarade sig plötsligt en mörkhyad yngling viftande med ett brev och försökte förklara något på svenska. Brevet visade sig vara från Antonio, den chilenske flykting som blev frälst i Stockholm men återsändes till Rumänien. En hälsning att vi skulle försöka hjälpa Ello och hans vänner. När vi tragglat igenom brevet befann jag mig i en klunga av åtta chilenare i alla åldrar. De såg både skygga och villrådiga ut men mest av allt hungriga så vi dukade långbord. Och våra vänner åt och åt och torkade omsorgsfullt tallrikarna med bröd. Dagens rätt tog slut redan innan vi öppnat och gästerna fick hålla till godo med grillkorv och hamburgare.

De hade hört om Gamla Bro, om frälsningen och gemenskapen i församlingen. I

Rumänien. Det var den första gruppen. Sedan dess har de kommit två, tre eller hela familjer. Några har dragit vidare, de flesta har stannat. Samtliga har upplevt kuppen i sitt hemland och drabbats på ett eller annat sätt av den terror som dag för dag framstår i en allt naknare dager.

Unga familjer har fått sina barn på två och tre år torterade. En ung maka och mor har nyss lärt sig gå. Hon blev förlamad efter ett förhör med juntans experter. Om detta faktum är det olustigt att skriva. Det är olustigt att läsa för oss trygga svenskar men det tillhör likväl den bisarra verklighet där vi är kallade att vara sanningsvittnen.

Nu räknar jag mig i första hand som medborgare i Guds rike. Men jag är fortfarande en flykting.

Varje torsdag har missionärerna Höglander bibelstudium med våra latinamerikanska vänner. De prisar Gud och sjunger om det land där ingen nöd mer skall finnas.

Detta är ett av undren på Gamla Bro. Men också en hemlighet. Enligt Ordet är församlingen en hemlighet som får sin näring och försörjning genom den fördolda gudsgemenskapen. Frukten, de heligas gemenskap, kan däremot aldrig döljas. Och genom Andens förunderliga ledning nåddes en av vår tids mest hemlösa och förtvivlade människor, de chilenska flyktingarna av en inbjudan till den gemenskapen.

Entusiasm

Ello är född i Santiago. Där har han levt och studerat större delen av sitt liv. Det är ingen tvekan om att han är en politisk och litterär begåvning. Och även musikalisk. Under sin korta tid i församlingen har han författat tre äktevangeliska sånger. Motvilligt medger han att han gett ut tre diktsamlingar och två skrifter om socialism i Chile. Vi är övertygade om att Ello kommer att bli ett utomordentligt redskap i Guds hand.

— Berätta något om dig själv och ditt hemland före kuppen.

— Jag var starkt politiskt engagerad. Har studerat Kooperation och teknik och arbetade vid den svenska AGA-fabriken.

Samtidigt var jag facklig ledare för arbetarna vid fem fabriker. Vi tillsattes efter demokratiska val. Programmet som president Allende lagt fram hade just börjat att fungera. Vi som var unga såg reformer och framsteg med stor entusiasm. Vi hade något att leva och arbeta för.

Så kom kuppen . . .

— Så kom kuppen?

— Ja, så kom kuppen. Det var tisdagen den 11 . . . den 18 skulle jag ha gift mig . . . Vi hade sparat i tre år. Nu har jag förlorat allt. Ibland tror jag också mina känslor.

— När juntasoldaterna trängde in i fabriken var det bara att lyda order. Jag lyckades försvinna i mängden. Jag tror att mina kolleger dödades omedelbart.

— Vi var några som lyckades fly norrut. En flykt för livet med falska papper men vi togs till fånga i en stad i norra Chile.

— I tre dagar hängde jag i handlederna. Poliserna slog och slog, överallt på kroppen, i syfte att få mig att ange aktiva socialister. Till sist drog de ut några av mina naglar och släpade sedan in mig i en cell . . .

— Efter 25 dygn i lägret flydde jag till Peru och på många underliga vägar blä över flera ambassader kom jag med en stor grupp till Europa.

— När jag kom till flyktinglägren i Rumänien befann jag mig i ett tillstånd av mörker och förtvivlan. Min fästmo, min familj och mina vänner hade jag inte sett sen dagarna före kuppen.

— Det var då jag kom i kontakt med Antonio och Miguel, berättar Ello och fortsätter:

— De hade varit i Sverige och vittnade nu överallt om Kristus och om den nya familjegemenskapen i församlingen.

— Det var något högst ovanligt i deras budskap. Som ett ljus som sänktes ner i mitt mörker på en tunn tråd. De hade upplevt en verklighet jag sökte! Och den första plats jag besökte när jag kom till Sverige var Gamla Bro.

Ello sjunger om sin frälsare till egen text och melodi.

— Och nu är du själv ett av dessa nådessyskon. Hur förklarar du det?

Forts. sid. 14

Orättfärdighetens strukturer

Katastrofen i Sodom började med att folket underlät att stödja den fattige och förtryckte

Tal i Malmköping av Arne Imsen

Hela världen lider under trycket av orättfärdiga strukturer. De rika blir allt rikare och de fattiga allt fattigare. En förändring i förhållandena ser ut att vara omöjlig. Som nödlösning har man försökt med filantropisk verksamhet för att hjälpa de mest utblottade. Ändå ser dessa insatser bara ut att förlänga lidandet.

Problemet är inte begränsat till vår värld. Det finns i alla mänskliga sammanhang utöver hela jorden. På vissa håll har grupper kanske kämpat till sig en lite bättre standard, men distansen till de verkligt besuttna har ändå aldrig blivit utjämnad. Man kan fråga sig varför? Det beror på att de orättfärdiga strukturerna alltid kommer att bestå så länge som människan försöker skapa sig ett eget lyckoparadis utan Gud. Det onda skall man inte söka utanför människan utan i henne. Roten till det finns i hennes egoism. Tar man sedan med egoismen in i Guds församling, kristnar den och gör den till dygd blir saken verkligt allvarlig.

Vi kan se egoismen uppenbara sig i både små och stora ting. Det kan ske i vårt sätt att bruka våra andliga och materiella resurser. Maktgalen blir inte bara den som är partiledare eller äger några miljoner. Man kan bli maktgalen även om man bara har en penna och kan skriva bra. Man kan bara ha fått en vaktuniform eller en

bil, och så tror man sig vara något. Det skall inte mycket till för att någon skall bli kung inom ett område.

På alla områden måste Jesus vinna seger, både över yrkes stolthet och komplex, som är perverterad högfärd d. v. s. man vill vara någon annan än den man egentligen är.

När den fattige tittar på den rike och tycker att han skall offra lite mer, är det lika illa. Det är ganska enkelt att offra det man inte har själv. Att ta avstånd från andras bildning är inte heller svårt. Vad vi skall ta avstånd ifrån är vad vi själva har.

Vi tar avstånd från sodomitisk synd och fördömer den. Vi glömmer dock att den är orsakad av ett förhållande som finns i samhället och i församlingen. Homosexualitet är egentligen ett straff för en tidigare synd.

Katastrofens orsak

Vad var det som hände i Sodom egentligen? Vi läser i bibeln att i Sodom bodde ett tryggt, starkt och rikt folk. Katastrofen började med att folket högmodades och underlät att stödja den fattige och förtryckte. Egoismen satt i högsätet. Det öppnade dörrarna för en flod av ondska. I Sodom hörde man inte ropet från de förföljda och förtryckta. Strukturerna var döda och hörde intet.

Då staden skulle omstörtas flydde Lot och hans närmaste. Lots hustru vände sig dock om och blev en saltstod. Vad hade

hänt om hon hade fått följa med? Ja, då hade hon tagit med sig strukturerna och skapat sig ett eget Sodom uppe i bergen.

Församlingen måste överge de gamla strukturerna, om den skall kunna räkna med Guds välsignelse. Vad är då strukturerna för något? Det är orättvisorna systemsatta. Skall man åstadkomma förändring när det gäller orättvisorna, måste man ta upp kampen på de områden, där makterna regerar. Det räcker inte bara med att protestera mot följderna av sitt eget orättfärdiga liv. Felet ligger ju i att kyrkorna överfört världsordningens strukturer på församlingen.

Total fattigdom

Vad var det Jesus sade?

— Skaffen eder icke guld eller silver eller koppar, icke någon ränsel, skor eller stav.

Hur vågar vi tala om väckelse, när vi är så insyltade i maktstrukturerna. Hur vågar vi räkna med att Gud skall ge andliga gåvor, när vi använder dem för att skapa nya maktpositioner för nya gudar.

Den som blir rik på evangelium är en bedragare. Får vi något över, är det vår skyldighet att dela med oss åt andra som har det sämre. Vi skall inte tro, att vi följer med upp i skyn då Jesus kommer, om vi är materialismens slavar. Det måste först till en omvändelse. Om det inte blir det kommer 666 att stå stämplat på våra gärningar.

Att korsfästa Kristus på nytt

forts. på predikan
från föreg. nr. av Arne Imsen

I Hebreerbrevets trettonde kapitel möter vi förmaningar från början till slut. Den andra generationens kristna får följande förmaning: "Tänken på edra lärare, som hava talat Guds ord till eder; sen, huru de slutade sin levnad, och efterföljen deras tro." Och i nästa vers får vi svaret på frågan hur detta kan vara möjligt. 2 Jesus Kristis är densamme, i går och i dag, så och i evighet. "Så kommer praktiska anvisningar: "Låten eder icke vilseföras av allahanda främmande lärör. Ty det är gott att bliva styrkt i sitt hjärta genom nåd och icke genom offermåltider; de som hava befattat sig med sådant hava icke haft något gagn därav. Vi hava ett altare, från vilket de som göra tjänst vid tabernaklet icke hava rätt att få något att äta."

Det finns många altaren resta i tiden. Frågan är vilket altare du går till, och från vilket altare du hämtar din näring. Det bestämmer din andliga livskvalitet.

Skillnaden mellan människor består inte i att en är god och en annan ond; att en är fin och ren, och en annan oren. Vad som skiljer oss åt är altaret. Det finns ett altare rest i lägret, och så finns ett altare rest utanför lägret. Vi kan inte äta vid båda al-

turen, utan vi måste välja det ena. Vi kan inte stå med ena foten i Gamla Testamentet, och den andra i Nya Testamentet. Vi kan inte på en och samma gång vara lägerkristna och fria kristna. Det finns altare i lägret; det finns högtid för alla. Fromma judiska män och fromma kristna. Men det finns också ett altare rest för väckelsekristna, för andens folk, och det är utanför lägret. Vi får gå utanför lägret och bära hans smälek. Utanför *alla* läger. Religiösa, politiska, sociala och kulturella, det vill säga, alla läger som på ett eller annat sätt är under världsordningen sinflytande och herravälde. Låt oss gå ut till Jesus **UTANFÖR LÄGRET!**

Har det skett en förändring på något sätt, så kallas du på nytt till Golgata, och där hör du ånyo samma lovsång som du hörde första pingstdagen. Där börjar man ånyo att offra lovets offer, där tillber man och talar om Guds dråpliga gärningar. Gud kallar oss alla till altaret och till korset.

Jesus Kristus är den samme, och han vill genom den helige Ande förnya oss så att de närvarande tingen förlorar sitt herravälde och inflytande över oss så att vi kan

få syn på staden med de fasta grundvalarna (Hebr. 13:14—15).

Har det skett en förändring i ditt liv på det sätt som jag har nämnt, så måste det ske en *bättring*. Till de fromma kommer bättringsbudskapet, men till hedningen säger icke Gud: Bättra dig! Till hedningen säger Gud: Åkalla Herrens namn så varder du frälst! Det är frälsningsbudskapet till hedningen. Men till dig och mig gäller budskapet: Omvänd dig! Gå tillbaka till Golgata! Bli född på nytt! "I som jag åter med vända måste föda till liv till dess Kristus har tagit gestalt i eder." Det finns ingen fortsättning utan en revolutionerande återgång till det ursprungliga. Till korset för att födas en andra gång. Den födelsen är inte en födelse bort från Egypten, det är en födelse bort ifrån öknen och den markeras icke av Röda Havet, den markeras av Jordan. Röda Havet skiljer dig från världen, men Jordan, som är självuppgivelsens flod, skiljer dig från dig själv, och så kommer du in i landet som är Kristus Jesus. Du upplever att han som var, han är, och han är trofast. Han som kallade, han kallar på nytt och på nytt igen för att frälsa oss till evig tid.

Josua boks nionde kapitel har till överskrift: Gibeoniternas list. Det är ett folkslag som Skriften kallar gibeoniter eller hivéer. Gibeoniterna kom in i församlingen och vi skall se vad de åstadkom där. Vi ställer frågan: Har Gud anseende till personen, eftersom han uppenbarligen handlar på det ena sättet med några och på ett helt annat sätt med andra? Vad är det som gör att några tycks vara så speciellt välsignade och andra så förföljda av olyckor och svårigheter? Vad beror det på att några får speciella uppgifter som ter sig så meningsfulla och intressanta? Andra får uppenbarligen nöja sig med nästan mindervärdiga uppgifter. Vad är det för utväljelseprinciper Gud använder?

Gud handlar efter principer som inte är mänskliga. Därför att man tar sig aldrig uppgifterna i Guds rike. Dem är man född till. Det är därför det är så viktigt att man kommer in i församlingen på ett rätt sätt. Ty kommer man inte in i församlingen på rätt sätt så kommer det att bli snett hela vägen ända till slutet. Då kommer man aldrig in i det födda ståndet bland dem som är födda till olika uppgifter. Då får man andra uppgifter som ligger på ett annat plan. Man kan vara med och få trälens uppgift. Men det är en väsentlig skillnad på de födda och trälarna. Även om det i yttre avseende kan se så lika ut, är det en djupgående skillnad som icke kan överbryggas med några organisatoriska eller psykologiska åtgärder i församlingslivet. Vi skall se vilka principer som gäller för Guds rike.

Jag är väldigt oroad många gånger över att vi till synes tar ting så lätt som vi borde ta mycket allvarigare. Jag tror inte att det är någon som helst vinst för Guds rike att människor ansluter sig till en församling eller en rörelse eller ansluter sig till en väckelse. Jag tror tvärtom att det är farligt både för dem som ansluter sig och för dem som ansluter sig till. Jag skulle vilja säga till mängder av människor som Noomi sade till Rut och Orpa när de hade brutit upp för att återvända till Betlehem.

Gemenskap in i döden

De hade lämnat Betlehem på grund av hungersnöden. Vi vet att hungersnöden var svår, och de sökte sig till åkerbrukslandet, Moabs land. Det är alltid så att när det är hungersnöd i Betlehem (Betlehem betyder brödshuset) då söker sig människorna till andra områden. Det gjorde de, de sökte sig till grannlandet för att där överleva. Vi vet att därnere, i moabitisk

Att uppleva väckelse eller överleva den

Predikan av Arne Imsen

Vad kan det bero på att så många har överlevt så många väckelser? Hårdhudade fullfjädrade har de upplevt, överlevt en väckelse, två väckelser, tio väckelser. Självlivet överlevde. Det gick aldrig under. Därför kom heller aldrig kristuslivet till herravälde. Alla de här människorna är specialister och analytiker. De har utvecklat list och knep som har blivit en natur. Deras självbiografi kunde heta Tusen sätt att överleva en väckelse.

jord, fick Noomi, som betyder Den lyckliga, följa med sin man Elimelek, vilket betyder Gud är min konung, till graven och bädda ned honom där. Deras båda söner Mahelon och Kiljon, vilket betyder tynande och svag, de bodde i huset men var tynande och svaga. Livsfrukten gav tydligt bevis för tillståndet i Betlehem. Där i Moabs land blev också sönerna begravda. Och då Noomi stod alldeles ensam med sonhustrurna Rut och Orpa så nådde henne budet att Gud hade sett till sitt folk och givit det bröd. Så började hon planera för att återvända. Hon bars ned på starka händer och leddes av mäktiga krafter. Men hon fick gå hem varje steg själv, och det var tunga steg. Hon hade i sitt släptåg de två sonhustrurna Rut och Orpa. Och då hon kommer till gränsen som skiljde Moab från Israel då vänder hon sig om till Rut och Orpa och säger: "Vänd om! För jag har ingen framtid att erbjuda er. Jag kan inte ta mig en man, jag kan inte föda barn. Och skulle jag ta mig en man så kan inte ni vänta tills mina barn blir fullvuxna. Därför, vänd om! Men då svarade de båda: "Vi vänder icke om! Vi vet. Det kom nya väckelsestunder och uppgörelsestunder. Då sade Noomi igen: "Vänd om! Gå tillbaka! Då brast alla i gråt och Orpa kysste Rut och Noomi till avsked, och så försvinner hon ur historien. Då och där bryter det fram en helt ny ton i Ruts liv. Då säger hon: "Jag vänder icke om. Din Gud är min Gud, ditt folk är mitt folk och där du dör där skall jag dö." Det var alltså gemenskap ända in i döden.

Det finns en gräns

Jag tror det är väldigt viktigt att vi gör klart för oss att det finns en gräns, självuppgörelsens gräns, som markerar klart och tydligt. Det är ingen demarkationslinje eller neutralt område; det finns inget neutralt område. Men det finns en gräns uppdragen mellan trons och otrons territorier, mellan andens och köttets område, mellan självlivets och gudslivets område. Och när vi kommer fram till den gränsen, då upplever vi den här kampen. Och vi måste säga till varenda en, vi har inget att erbjuda. Vi kan inte locka er med vår blåsorkester, vi kan inte locka er med vår strängmusik, vi kan inte locka er med vår vackra kyrka. Vi kan inte locka er med vår filantropiska verksamhet eller våra sociala ambitioner. Ty om vi skulle göra det gjorde vi oss skyldiga till bedrägeri. Vi har

ingenting att erbjuda. Vad vi har att göra det är att stegvis närma oss Guds hus i Betlehem, och när vi själva går kommer de andra efter. Icke genom övertalande ord. Icke genom att vi kan peka på fördelar och förmåner som de annars icke skulle få eller att vi har gjort någonting bättre än de andra har gjort. Utan det som skall förena människorna är upplevelsen av brudgummen. Och när Noomi gick blev hon medlet till att föra samman Rut med Boas. Hon hade förlorat sin man, hon hade förlorat sitt land, hon hade förlorat landets välsignelser och rikedomar. Men hon sade nej till det, gick in på nytt område och fick ett nytt land, en ny gemenskap och så vigdes hon med en konung.

Jag tror inte ett dugg på de här moderna rekryteringsmetoderna. Vi skall försöka få med många människor eller få dem sympatiskt inställda till vår verksamhet. Det är ett bedrägeri. Man måste komma till den punkten då det är fråga om ett ödesavgörande val. Och det är det som texten jag skall läsa handlar om. Just det här valet och hur man kan komma undan genom att använda sig av list och knep. Orpa kysste Rut och Noomi till avsked och därmed var skilsmässan definitiv och oåterkallelig. Rut gick in i landet med Noomi.

Att överleva en väckelse

Gibeoniterna fattade allvaret i den situation som de hade hamnat i och tog konsekvenserna av det tryck som vilade över dem. Jag har en känsla av att det finns så mycket i vårt eget väsen som hittar på alternativa lösningar till Guds plan. Jag skulle vilja kalla det självbevarelsesdriften hos oss. Vi vill till varje pris överleva. Det ligger i vår natur att vi vill överleva. Men Jesus har sagt: "Den som vinner sitt liv skall förlora det". Och han har sagt så här: "Den som kommer till mig och därvid icke hatar far, mor, syster, bror och sig själv han är mig icke värdig". Det är alltså inte fråga om att ta itu med omgivningen i första hand utan att ta itu med sig själv. Och när man talar om hatet som drabbar omgivningen så kan vi kanske tycka att det är en fruktansvärd förkunnelse. Men ett faktum är att Jesus sade att vi måste hata oss själva. Och detta hat kan inte leda till någonting annat än en uppgörelse med allt vad självlivet representerar.

Kan ni svara mig på vad det beror på att så många har överlevt så många väckelser? De har blivit hårdhudade och fullfjädrade. De har blivit garvade. De har överlevt en

väckelse, två väckelser, fem väckelser och tio väckelser. Självlivet överlevde, det gick aldrig under. Därför kom heller aldrig kristuslivet till herravälde. Alla de här människorna är specialister på att analysera och dissekera. De är ordförvrängare och förvanskare och gör ständigt Guds raka vägar krokiga. Och det beror på att de har utvecklat list och knep som har blivit natur. Deras självbiografi skulle gentligen heta: Tusen sätt att överleva en väckelse.

Du har ingen del

Jag tycker det här är oerhört allvarligt. Mitt inne i väckelsen, mitt inne i ett apostoliskt församlingsliv kan man få höra de här är fråga om". Trollkarlen Simon kom till tro blev döpt och höll sig till Filippus och förblev trollkarl. Dvs trollkarlen överlevde varje etapp ända fram till dess att han fick dödsstöten av aposteln. Och då sades det, sant och riktigt: "Du har ingen del". Men då hade masken ramlat av och han hade blottat sig själv genom orden: "Ge också mig den här makten". Och så erbjöd han dem en summa penningar. "Ge mig den här makten så att var och en som jag lägger händerna på blir döpt i "Den helige ande". Men då fick han besked: "Du har ingen del i det här". Och så heter det: "Gör sinnesändring!" Och det var dags att göra sinnesändring när man både blivit döpt och upptagen i församlingen. Och så säger Petrus: "Må dina penningar med dig själv gå i fördärvet". Det var besked det för en kändis i Samariens huvudstad som hade planerna klara på att fortsätta sin verksamhet på en ny marknad.

Jag kan ana hur man hade reagerat i vår tid om trollkarlen hade blivit frälst. Då hade man skickat honom omkring i hela landet. F.d. trollkarlen Simon har kommit till tro. Kom och se. Och så hade man fått ett publiknummer och trollnummer i nya former, kristnat i evangelii tjänst. En gibeonit med list och knep. Men i den urkristna församlingen hade man inte bruk för sådant. Man hade inte ens bruk för präster och biskoppar, utan det står bara så här: "En stor hop av prästerna blev lydiga". De fick finna sig i att tillhöra en anonym skara. De hade inget behov att ha kändisar men de hade behov av levande människor. Därför står det talat om purpurkrämerskan Lydia. Men vi har inte namnet på en enda rabbin, icke en enda överrabbin som kom till tro. Men att purpurkrämerskan

forts. sid.

På gator och torg i Övik. Fr. v. Gustaf Jillker, Stina Fridolfsson, Gulli o. Irene Dahlberg, David Sonesson och Kjell Roos. I bakgrunden tronar ÖA. Tidningen förföll till att driva rena klappjakten på handklappning och sång i etern.

Foto Lars Andersson

Gud kommer aldrig

Vissa städer i vårt avlånga land har ohjälpligt Maranata-klang. Örebro t. ex. och Jönköping men även Ö-vik. Det är bygder där elden brunnit och vi tror bestämt att Herren är ute för att ta revansch: Det sker igen — men aldrig på samma sätt!

— Vi måste släppa gamla roller och finna oss i att Gud tar ut nya redskap, sade folkskolläraren **Kenneth**

Det var tältmöten o Örnsköldsvik. Efter flera års uppehåll gjorde man en djärv satsning och inbjöd kontroversielle Arne Imsen till kampanjen. En hel grupp ungdomar från Stockholm och Sollefteå var dagligen ute på stan och sjöng och sålde tidningar. Flera kvällar i rad hördes radioprogram på FM-bandet med sång och musik, handklappning och lovprisning. Och Arne Imsens genomträngande röst talade om tidsläget, och frälsningens väg. Upphetsade och spekulativa förstasidesartiklar i Örnsköldsviks Allehanda, medförde

Gimbergsson efter en sällsynt laddad tältserie där Gud t. o. m. tog etern till hjälp mot sömnaviktighet och försoffning. Och folket strömmade till tältet vid E4 norra utfart.

Arne Imsen, Ernst Högländer, Lasse Johansson och Yngve Stenfeldt avlöste varandra vid fronten tillsammans med ungdomar från Stockholm, Ö-vik och Skellefteå.

många intensiva försök att fånga radiopiraten, som man bestämt i tidningen hävdade kom från Maranata. Och folk kom till väckelsemötena i tältet på kvällarna; nyfikenhet undrande.

Under tältserien märkte man också att norrlandsvännerna svetsades samman allt mera. Sista söndagen samlades vi ute i en ungdomsgård som hyrts under kampanjen som bostad. Vi hade brödsbrytelse, och drack kaffe tillsammans. Vännerna från Skellefteå, Umeå och Örnsköldsvik dryftade hur de inför framtiden skulle lägga upp

arbetet så att de skulle kunna hjälpa varandra.

Kenneth Gimbergsson satt och vred sig på stolen. Det märktes att han hade något angeläget på hjärtat. Till slut reste han sig, och explosionen kom:

— Vi kan inte fortsätta och gå och tänka tillbaka på hur det var när vi blev frälsta. Vi gör upp anfallsplaner och ritningar som om vi vore Gustav II Adolf i slaget vid Lützen och slaget vid Narva. Men Gud kommer aldrig igen på samma sätt. Vi gör våra konstruktioner med strängmusik och kör, och talar om våra fina ungdomar. Men vi kan inte trissa fram dem efter olika modeller, när Gud kanske vill bruka var och en av dem på ett speciellt sätt.

□ □ □

— Vi kan inte fortsätta gå och skjuta dem framför oss med en förhoppning att de ska lyckas med det vi inte orkat. När vi inte vill vara föredömen och gå före själva. Det kanske finns någon som är mera hängivet gudagripen än du — mera skarp i budskapet — bättre skickad i uppgiften. Men finns bara en Arne Imsen och en

Göran Edlund, Ö-vik Vad är illegalt inför Jesu tillkommelse

Genom en märklig Guds ledning och öppning fick vi vara med om att resa tältet för en 14 dagars mötesserie i Örnsköldsvik. Att denna serie kom till stånd så hatigt, tror jag personligen, har sin grund i att Jesu tillkommelse är så kolossalt nära förestående. Guds ärende hastar.

Vittnen från Gamla Bro i Stockholm, Skellefteå, Storå m. fl. platser samt vänner från skilda håll ställde troget upp möte efter möte. Ungdomarna evangeliserade på "stan" varje dag med traktater, tidningar, sång och vittnesbörd.

Så plötsligt en dag kunde vi läsa en chockerande dominerande fet rubrik i den lokala ortstidningen. "HELVETES-predikan" ljöd rubriken. Det har gått ut en illegal sändning på radion om tidsålderns avslutning och Jesu tillkommelse. Ett mord hade aldrig fått så stora feta rubriker som denna händelse.

En intervjuad frikyrkopastor klassade personen i fråga som bar fram detta budskap som SJÄLSSJUK. Då kommer frågan: vad är själssjukt eller inte? Är det själssjukt att vittna om Jesu tillkommelse idag över en radiokanal, om

det än är illegalt, om Jesus plötsligt kom i natt? Är det själssjukt hos den frälsta sjuksköterskan att vittna om Jesus för den döende patienten, trots att det är förbjudet?

Men det är tydligen inte själssjukt att satsa flera miljoner i en lyxkyrka vid tidsålderns avslutning.

Tältserien är över. Guds verk går vidare. Vi är tacksamma till Gud för vad som har skett. Vi tror att Gud har öppnat en dörr som ingen kan tillsluta. Upp. 3:8.

Göran Edlund

igen på samma sätt

Ernst Högländer. Vi tackar Gud för tjänarna som har fått vara till stor välsignelse. De är original, utrustade för sin uppgift. Men *alla* är original, med särskilda uppgifter. Stridsfronten förändras. Vi måste släppa våra gamla roller, och finna oss i att Gud tar ut nya redskap på sitt eget sätt.

— Det finns så många uppfostrare — men så få fäder och mödrar. Låt oss ropa till himmelens Gud, att vi inte blir blockader för vad han vill göra ibland oss...

Efter detta nödrop till församlingen satte sig Kenneth. Det blev en allvarlig tystnad, och vi upplevde alla att vi står inför en helt ny genombrottstid i Norrland.

På kvällen var det sista mötet i tältet. Men veckan därpå hyrde man IOGT, och Ernst Högländer, som kommit upp till avslutningshelgen på tältserien, stannade kvar för att ha bibelstudier och väckelsemöten tillsammans med vännerna ännu en vecka.

Nu tar vi med Örnsköldsvik och Skellefteå i förbön! Snart kommer nya rapporter!

Stina

Bröder i Örnsköldsvik fr. v. Kennet Gimbergsson, Göran Edlund och Helge Edholm. Lasse Johansson i täten för sångarskaran.

Björg Gramstad

I denna efterskörd från Malmköpingsveckan vittnar två ungdomar från Norge. Båda har gått på pingströrelsens folkhögskola på Hedmarkstoppen och det var där de första gången kom i kontakt med det fria väckelsebudskapet genom kamrater.

— Det är klart att man sätter frågetecken i marginalen till en början. Fördomar och traditioner följer med, säger Anne Marie Besserudhagen till MR.

— Men sen jag blev andedöpt i konferensen har allt blivit annorlunda.

De norska vännernas antal uppgick i år till en inte så oansenlig skara. I ena hörnet av tältområdet slog man sig ner och bildade nästan en liten koloni för sig själv. Tre elever kom från pingsvännernas folkhögskola på Hedmarkstoppen. Ingen av dem hade tidigare varit med på någon maranatakonferens. Jag träffade två av dem en av de sista dagarna i veckan och vi kom i

samspråk.

Björg Gramstad, 18 år, Stavanger, berättade att hon i första början av Malmköpingsveckan kände sig väldigt utanför. Allt verkade svårt, därför att hon tyckte sig komma till korta inför den radikala förkunnelsen.

— Men Guds vilja med oss är ju att vi verkligen går in i tjänsten helt och hållet, framhöll Björg, och det innebär ju också, att vi måste göra upp med allt traditionellt, som tillhör det förflutna, eftersom vi idag har hamnat så långt på sidan om det bibliska idealet.

— Jag måste säga, att jag visste inte så mycket tidigare vad frälsning var.

Björg kommer från en frikyrkoförsamling i Stavanger. Förra hösten åkte hon till Hedmarkstoppen och började skolan. Det var genom en skolkamrat, som hon fick kontakt med Maranata för första gången. Kamraten var maranatavän, och de kom ofta att ha långa och ingående samtal.

— Det första maranatamöte jag hörde, var en bandupptagning från Malmköping förra året. Det var ett möte, när Arne Imesen talade om kosmetika och det moderna klädmodet och gick emot det, skrattade Björg.

— Jag reagerade ögonblickligen. Jag hade redan min uppfattning klar i den här saken och om alla de som hemma i församlingen höll så hårt på hattar, hår och

kjolar. Jag hade en väldigt vrång föreställning om det hela.

— Men nu är det ju helt annorlunda, sade Björg och log. Nu ser man allt i ett helt nytt sammanhang, sedan man förstått mer och mer i Guds ord.

Anne Marie Besserudhagen, 19 år, Gjøvik, satt bredvid och lyssnade. När vi kom in på frågan om kosmetika och kläder, skrattade också hon hjärtligt med. Även hon hade hört bandet och reagerat våldsamt.

De första intrycken tycktes i varje fall inte betyda att man tog helt avstånd. Nyfikenheten var väckt och vid första bästa tillfälle sökte man sig ner till Gjøvik. Det första besöket inträffade under bibelskolan i februari. Det följdes av flera, och till slut åkte man stadigt över till Gjøvik.

Jag frågade Anne Marie hur det kändes att nu så här plötsligt befinna sig på en stor maranatakonferens i Malmköping. Hon berättade att hon varit frälst i bara tio månader. Hon kom inte från något troende hem. Det kändes därför lite ovanligt.

— Efter förkunnelsen här, började jag undra: Är jag verkligen frälst? Men i torsdags blev allting helt annorlunda. Då blev jag döpt i den helige Ande och fick ny kraft.

Att ungdomarna från folkhögskolan på Hedmarkstoppen gång på gång åkte till Gjøvik över veckosluten, hade nog även en förklaring i den förändrade atmosfär,

Anne Mari Besserudhagen

som vissa lektioner på skolan förde med sig. I ämnet kyrko- och missionshistoria hade en av lärarna på skolan, Kjell Erik Olsen, börjat undervisa direkt ur Apostlagärningarna i bibeln.

— Kjell Erik frågade oss om vi var intresserade av att läsa om hur de första kristna verkade, berättade Björg. Alla var eniga, och på så vis började vi läsa enbart bibeln på timmarna och samtala om vad som stod där. Vi började alla så småningom inse, att kyrkosamfundet idag hade väldigt lite gemensamt med urkristendomen.

— Men Kjell Erik nämnde aldrig Maranata, försäkrade Björg. Han visste nog inte ens om, att vi börjat åka till Maranata på Gjövik.

Det visade sig att lektionerna direkt ur bibeln blev en veritabel brandfackla, som kastades ut bland eleverna. De frågor som blev väckta, började uppta dem inte bara på skoltiden, utan man diskuterade dem lika livligt på fritiden. Diskussionerna nådde fram även till lärarna och till slut ända upp rektor.

— När jag därför började åka till Gjövik, var det mycket för att få svar på alla frågor jag börjat ställa mig, sade Björg till slut. Jag är verkligen tacksam att jag fick komma dit. Men vännerna i den församling jag kommer ifrån, förstår mig inte längre. Ändå har vi samtalat väldigt mycket om vad som hänt på sista tiden.

Som lamm bland ulvar

□ Det finns dels en väldigt billig frälsning — en slags snabbköpsfrälsning. Den är lätt att få tag på, men nackdelen är att den håller inte, och den mättar inte heller.

Så finns det en elds- och blodsfrälsning också. Den har jag fått en allt djupare längtan efter. Det är den frälsningen Nya Testamentet talar om.

Det är ingen vek och luddig Jesus man möter i Nya Testamentet utan en kraftkarl av sådana dimensioner, att man blir liten. Det är inte så konstigt att inte människor tror på Jesus, just på denna grund av denna luddige "tomtejesus", som man predikat så ofta.

Jesus talar inte ett dugg om guld och gröna skogar i bibeln. Jesus säger: Gå ås-

tad, se jag sänder eder ut som lamm mitt in bland ulvar.

Vad Jesus gör, är att han går till vargflocken och tar upp dig eller mig, en av dessa vargbestar, som bara är ute efter att glufsa i sig. Så frälsar han vargen, förvandlar den och gör den till ett lamm. Sedan tar han lammet och sätter det mitt ibland vargbestarna.

Men så skall också vargarna få se lammets natur och vad lammet förmår. Det är genom lammets natur den kärlek växer fram, som inte ens ett kors kan ta död på. Det är den kärlek, som övervinner världen.

Mats Jansson
Malmköping -75

Att uppleva . . .

forts. fr. sid. 7

Lydia kom till tro det får vi veta. Hon var pionjär på europeiskt territorium då Paulus kom dit. Gud är fantastisk. Han använder sina egna principer.

Josua 9:1—5. Det var mycket utslitet. Det fanns till synes ingenting helt. Det kom till Josua som en samling trashankar. Hela deras yttre var utslitet. Och vilket diet! Torrt söndersmulat bröd. Men vare sig kläderna eller födan var avsedd för sändebuden. De var avsedda för Josua och Israel. Kläderna var inte avsedda för att hålla vare sig köld eller värme på avstånd och födan var inte avsedd till att ge någon näring till deras uppehälle. Visst inte! Det var avsett att med list övertyga Josua och Israel om deras fattigdom, om deras ödmjukhet, om deras förkrosselse och om deras behov. Och Josua gjorde det misstag som vi vanligtvis gör, såg på det yttre och drog slutsatser som var felaktiga och förhastade. Därför att det yttre bär många gånger ett helt annat vittnesbörd än det inre. De hade verkligen inte gått så långt och långtat så länge. De hade inte haft en så-

dan mödosam vandring som de ville gesken av. Stegen hade inte varit så många och betungande. Och längtan hade säkerligen inte varit så intensiv efter att få uppleva den Gud som bekände sig till Israels folk. De förställde sig. Därför de visste, att om de icke lyckades bedra Josua skulle de skattas åt döden. De hade klätt sig i trasor, de hade tagit den diet som passade för att komma undan döden. Och skulle allt det vara förkrosselse och ödmjukhet, som jag under årens lopp har hört bekännas som förkrosselse och ödmjukhet, då skulle vi haft mirakeltider i det här landet. Då skulle Guds verk ha gått fram med en väldig makt. De vet vilka strängar de skall spela på för att bli trodda av det här småfolket som inte har så förfärligt stor misstänksamhet, utan tvärtom är mycket aningslös och oskuldsfulla. De kan inte tänka sig ens en gång att människor ger sig ut för att vara någonting annat än de är. Därför att där den helige Ande är verksam där möter du renhet och aningslöshet. Kärleken är praktiskt taget fri från misstänksamhet.

Gå ut i full frihet

det var pingstvittnenas raka besked
till 30-talets samfundspredikanter

Det vore oärligt att inte, var man än komme, predika hela sanningen om den fria bibliska församlingen, ansåg pingstvännerna på 30-talet.

Det gav dem bilden av att vara kärlekslösa och stridiga. Det gav också anledning till att under Kölingaredsveckan 1930 inleda ett samtal om hur man skulle förhålla sig till andra samfund.

Idag tycks frågan på nytt ha blivit aktuell genom den karismatiska väckelsen, där lärofrågorna kommit att anses som något underordnat. Det kan därför vara intressant att se vilken radikal ställning man intog i den tidiga pingstväckelsen mot alla slag av taktisk kyrkopolitik, som gick ut på att vinna människor utan att genast klart deklarerat vad frälsningen verkligen innebar.

Den andra samtalsfrågan lydde: "Huru skola vi såsom pingstvittnen och pingstförsamlingar ställa oss till sådana predikanter, som äro medlemmar utav samfund men även verka i pingstförsamlingarna?"

Inledaren av denna fråga på densamma. Det finnes en del bröder, som voro medlemmar i samfundsförsamlingar men som även plägade hälsa på i pingstförsamlingarna. Han hade lagt märke till att då dessa bröder verkade i en baptistförsamling voro de baptister, och när de voro i pingstförsamlingar, voro de pingstvännar. Detta vore icke att gå fram raka vägar, och det bleve något grumligt och oklart genom en sådan verksamhet. Många medlemmar i de fria församlingarna hade kämpat en mycket hård strid för att bryta med gamla vännar. Guds ord hade för sådana varit kärare än de gamla vännerna. Sanningen om den fria bibliska församlingen hade blivit dyrbar för dem, och därför ville de icke vara med om någon kompromiss, när det gällde denna sanning. Det hade kostat dem alltför mycket att komma in i en fri församling.

Predikanter, som voro både här och där, grumlade till begreppen, då det gällde församlingen. Det finnes många ärliga och längtande själar, som stanna kvar i samfunden, då de se den eller den brodern, som de känna och hysa förtroende för, vara kvar i samfundsförsamlingarna. Dessa bröder stå sålunda såsom ett hinder för den verkligt fria pingstväckelsen, fastän de själva äro, vad man kallar, pingstbetonade.

Om vi behöva att kalla bröder för möten och bibelstudier, så har vi så många duktiga och präktiga bröder inom våra egna led, att vi icke behöva att låna från annat håll. vi sträva ju att komma närmare och närmare mönsterbilden i Ordet, och det vore ett steg att få denna mönsterbild klarare att icke kalla sådana bröder, som själva icke ville följa mönsterbilden i fråga om Guds församling.

Mönsterbilden

Visserligen finnes det många ärliga och längtande själar i samfunden, och det vore

av stor vikt, att man icke stötte bort dem utan i stället sökte föra dem vidare fram på undervisade honom grundligare om Herrens vägar.

En annan broder framförde en del exempel på huru särskilt en broder, som tillhörde ett samfund men som ofta varit med och verkat i pingstförsamlingar, på många sätt under den senare tiden visat, att han ingalunda vore en verklig vän till pingstväckelsens folk.

En annan broder betonade, att vi, som med stora uppoffringar och mycken strid kommit ut i verklig frihet, ock kunna vara med och arbeta på samfundsförsamlingar utan att vi vilja uppbygga den levande gudens församling enligt mönsterbilden. Man hade tänkt, att om man ginge dessa bröder till mötes, de skulle få klarhet och kunna komma med helt ibland Guds fria folk, men det hade visat sig, att de ingalunda ville gå den vägen. De stå tvärtom som ett hinder för andra och kunna även vara till skada för de fria församlingar, där de verka. Har man ett sant herdesinne, är man nog med, vilka herdar man släpper in i hjorden.

Trångt

I allmänhet gick diskussionen ut på att man på intet sätt borde stöta bort ärliga, sökande själar, även om de ännu icke vore mogna att gå ut i full frihet. Det finnes amdedöpta bröder i vissa samfund, som verkligen stode för hela sanningen, och i den mån de gjorde så, finge de det ofta så trångt i sina samfund, att de snart önskade få komma med ibland Guds fria folk, och det vore viktigt, att man icke på något sätt stängde vägen för sådana ärliga bröder. Men å andra sidan ansåg man, att sådana bröder, som stå kvar i samfunden i årtionden utan att de i minsta mån synas vilja i praktiken visa, att de ha klarhet, när det gäller församlingsfrågan, icke böra användas i pingstförsamlingarna.

Kölingaredsveckan
G E Söderholm

Apropå Evangelium

– legalt eller illegalt

Läs om väckelsekristen kamp
på historisk mark

Karl Kilsmo

Den
tredje
reformationen Del I o II
– och i vår egen tid

LÄS BL. A. OM

Reformationstidens två "fredskyrkor", som tillkommit under blodigt förtryck och därefter måst vandra en martyrernas väg utan like.

De bildade en fullödlig kristen kommunistisk församling med både arbets- och produktionskommunism och konsumtionskommunism.

Sänd mig mot postförskott

☐ Den tredje reformationen I	40:— inkl moms
☐ — " — II	— " —
☐ Fruktad Frihet	14:50 — " —

Namn

Adress

Postadress

Orderadress: KLARA TONER
BOX 344, 101 24 STOCKHOLM 1

Tag hem – lyssna – sprid!

MRM MRE 1103 Stereo

Orderadress:
MRM Box 344
101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30

KVINNAN VID SYKARS BRUNN

ROMARBREVET 8

MANNEN JESUS

KICKAN SUNDSTRÖM

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 16-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Björn Blåhammar, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:–, Halvår 23:–, Kvartal 12:–. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET
Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/23 52 30
Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN
Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem
Missionsvägen 24, Bromma
Postadress: Box 1236
161 12 Bromma
Tel. 08/80 38 89

GAMLA BRO, servering, vandrarhem
KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen...
Tel. 08/20 92 96
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen/Egnellska Stockholm

Forts. fr. sid. 3

Bed för Chile!

— Jag förstod inte mycket av mötena till att börja med trots att allt tolkades. Det som talade mest var gemenskapen som tycktes fungera natt och dag söndag som vardag.

Först kristen

— När jag förstod att det var en person som var upphovet till denna syskonkärlek ville jag absolut möta Honom. Nu har jag mött HONOM och tagit budskapen om försoning till mig.

— Ingen junta i världen kan ta ifrån mig viljan att leva! Men jag är fortfarande en flykting...

Ello är alltså fortfarande en politisk flykting. Vägen tillbaka till hem och familj är stängd för honom och alla hans vänner. Och bara några timmer efter vårt samtal far han åter till Rumänien:

— Risken finns alltid att bli utlämnad. Men nu har jag lämnat allt i Herrens hand.

Både sättet att uttala det och hans ansiktsuttryck vittnar om en förunderlig ödmjukhet inför ödet. Man känner igen den i den latinamerikanska kulturen överhuvud. Och inte minst i de sånger Ello lämnar kvar hos oss är fyllda av sann tro och förtröstan.

— Hur ser du på evangeliets situation i Chile?

— Jag tror det sanna evangeliets situation alltid har varit svår. Oavsett regim. Hela Sydamerika behöver höra evangelium!

— Socialist — evangelist går det ihop?

— Jag upplever mig inte i första hand som chilensare eller socialist utan som kristen. Som en medborgare i Guds rike. Men det slår mig mer och mer hur lika mina politiska ideal ligger den linje vi ser i Apg 2... det är "bara" evigheten som skiljer. Och jag tror att den evigheten snart bryter in. Signalerna från en värld i kaos är bevis nog, menar Ello till sist men tillägger.

— Ingenting kan vara mer naturligt för en kristen gemenskap just i dag att leva som de först kristna levde. Bed för Chile!

Midnattsropet

— nytt laddat nummer var fjortonde dag
Intressanta rubriker hösten -75

EVANGELIUM

— legalt eller illegalt

VAD LÄR

BARNEN I SKOLAN?

MED RADION

SOM MISSIONSMEDEL

STORFAMILJ

— urkristen gemenskap
i vår tid

DEN KRISTNE

OCH KRIGSMAKTEN

*I varje nummer: aktuell predikan • vittnesbörd
från människor som mött Jesus • rapporter
från församlingarnas arbete • Ordet och vår
tro • Världen i dag m.m.*

Prenumerera!

**Nytt
kvartal**

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 45:—, halvår 23:—, kvartal 12:—. Lösnummer 1:80:—. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet.

Postgiro 57 16 20-4.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer

☐ Är ny prenumerant

☐ Ja, jag vill bli kommissionär

Jag tar ex av Midnattsropet t. v.

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

☐ kvartal 12:—

☐ halvår 23:—

☐ helår 45:—

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 1236
161 12 Bromma 12

Svarsförsändelse
Konto nr 4745

Maranataförsamlingen i Stockholm

inbjuder till

Profetisk Bibelskola på Gamla Bro

18 okt–23 nov.

Bön ● Bibelstudium ● Gatuevangelisation
Allting gemensamt — inga fasta avgifter

LÄRARE: *Arne Imsen, Axel R. Olsson, Ernst Höglander, Gunno Andersson m. fl. vittnen och äldstebröder fr. hela landet.*

ÄMNEN: *Församlingen och samhället, samt de grundläggande frälsningssanningarna.*

ALLA KAN VARA MED!

Ring eller skriv.

MARANATAFÖRSAML., Box 344, 101 24 STOCKHOLM.

08-23 52 30. Tala med Gunno Andersson.

Anmälningsblankett:

Namn Personnr.
Adress Telefon
Postnr Postadress

Deltar hela tiden ☐ Deltar under tiden

Ankommer. ☐ bil ☐ tåg ☐ flyg *

Tag med musikinstrument, sånglinne m. filt el. sovsäck.

VÄLKOMMEN!